

Ponadto wskazać należy, iż Kolegium Izby na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2010r. stwierdziło nieważność uchwały Nr XXIII/239/2000 Rady Miasta Gniezna z dnia 8 grudnia 2000 roku w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby orzekło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

2661

UCHWAŁA NR 8/589/2010 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

uchwały Nr 174/10 Rady Gminy Rzgów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zwolnień i ulg z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 6 kwietnia 2010 r. Rada Gminy Rzgów, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, oraz na art. 5 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) postanowiła o zwolnieniu i ulgach z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców na terenie Rzgów.

W §1 uchwały Rada Gminy Rzgów postanowiła, że „Przedsiębiorcom (podmiotom gospodarczym) działającym na terenie gminy Rzgów przysługują następujące zwolnienia i ulgi w podatku od nieruchomości:

a) zwolnienie z podatku z tytułu uruchomienia zakładu produkcyjnego lub usługowego oraz handlowego do 200 m powierzchni.

b) ulga w podatku z tytułu zatrudnienia lub zwiększenia zatrudnienia.

W postanowieniach uchwały Rada Gminy powołując się na przepisy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dokonała zwolnień w podatku, i jednocześnie wprowadziła ulgi w podatku d nieruchomości podczas gdy przepis art. 7 ust. 3 daje kompetencje Radzie Gminy tylko do stanowienia o zwolnieniach w podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do uchwały Nr 174/10 Rady Gminy Rzgów z dnia 29 marca 2009 roku z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 28 kwietnia 2010r.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2010 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach, przy czym wskazać należy, że do działalności organów w sferze zobowiązań publiczno-prawnych (np. podatków) nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”.

W obecnym stanie prawnym podstawę do udzielania przez Radę zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem rada

gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w art. 7 ust. 1. Zwolnienia przedmiotowe mogą odnosić się wyłącznie do przedmiotu opodatkowania podatkiem, którym w myśl art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach są grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Jednym z przejawów władztwa podatkowego samorządu terytorialnego jest możliwość wprowadzania w drodze uchwał zwolnień i ulg w podatkach samorządowych. Ustawy regulujące konstrukcje podatków i opłat zasilających budżety lokalne zawierają przepisy upoważniające radę do wprowadzenia preferencji podatkowych. Preferencje te można podzielić na dwie grupy, a mianowicie:

- umożliwiające radzie wprowadzenie zwolnień oraz
- umożliwiające wprowadzanie ulg w podatkach i opłatach samorządowych.

Do przepisów umożliwiających radzie wprowadzenie zwolnień zaliczyć należy przepisy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie. W przepisie tym mowa jest wyraźnie o uprawnieniu do uchwalania zwolnień innych, niż zawarte w art. 7 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zwolnienie i ulga to dwie różne instytucje występujące w konstrukcji prawnej podatku. Ich zakres przedmiotowy nie pozwala na klasyfikowanie zwolnienia podatkowego jako pojęcia szerszego, obejmującego również ulgę podatkową. Ulga podatkowa występuje w formie odliczenia od podstawy opodatkowania lub podatku oraz obniżki stawki podatkowej, natomiast zwolnienie jest całkowitym wyłączeniem określonego podmiotu lub przedmiotu z obowiązku zapłacenia podatku.

Rozróżnienie tych dwóch pojęć prowadzi do stwierdzenia, że rada gminy jest uprawniona do wprowadzania ulg podatkowych tylko wówczas, gdy w danym przepisie ustawowym użyte jest pojęcie „ulga”. Na mocy komentowanego art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy jest uprawniona tylko wyłącznie do wprowadzania zwolnień przedmiotowych, wyłączających przedmiot opodatkowania od podatku od nieruchomości lub jego części. Zatem organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą wprowadzać tylko zwolnienia przedmiotowe i to tylko takie, które nie zostały przewidziane ustawą.

Na fakt, że zwolnienie i ulga to dwie różne instytucje występujące w konstrukcji podatku zwracał też uwagę prof. Leonard Etel w swym opracowaniu „Podatek od nieruchomości, rolny i leśny” wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2003r. str. 273 i na-

stępne. Podobnie orzekł w dniu 6 maja 2004 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w sprawie sygn.akt: I.S.A./Po 153/04 powołując się na ugruntowane od dawna stanowisko w doktrynie polskiego prawa podatkowego i orzecznictwie sądowym, iż niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego tj. zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku. Wojewódzki Sąd Administracyjny podniósł, że ulga podatkowa może polegać albo na korekcie podstawy opodatkowania albo zastosowaniu obniżonych stawek podatkowych albo korekcie wyliczonego podatku. Zwolnienie podatkowe oznacza definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii podatników lub przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego.

Ponadto Kolegium wskazuje, że do uchwały nie załączono pisma jakie winno być skierowanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie projektu programu pomocowego przewidującego udzielenia pomocy de minimis.

Art. 7 ust.3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59 poz.404 ze zm.) stanowi, że projekt programu pomocowego przewidujący udzielenie pomocy de minimis podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy.

Zatem zaniechanie zgłoszenia do Prezesa Urzędu projektu programu przewidującego udzielenie pomocy de minimis jest niezgodne z wyżej cytowanym przepisem ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Wydawca: Wojewoda Wielkopolski

Redakcja: Wydział Kontroli, Prawny i Nadzoru Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu - Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Wielkopolskiego aleja Niepodległości 16/18, tel. 061 854 16 34, 061 854 16 21, *e-mail* - dzu@poznan.uw.gov.pl, www.poznan.uw.gov.pl

Skład, druk i rozpowszechnianie:

Drukarnia Sparta, ul. Ułańska 18a, 71-750 Szczecin tel./fax (91) 4537-330, *e-mail*: biuro@sparta.szczecin.pl
Rozpowszechnianie - Administracja i stały punkt sprzedaży - Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu,
ul. Kościuszki 93, hol główny, tel. 061 854 1703

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać w punkcie sprzedaży Dziennika Urzędowego:
- Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu, Poznań ul. Kościuszki 93, hol główny, tel. 061 8541703, zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami są wyłożone do powszechnego wglądu w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim, w godz. 9⁰⁰-14⁰⁰

Tłoczono z polecenia Wojewody Wielkopolskiego w Drukarni Sparta, ul. Ułańska 18a, 71-750 Szczecin
